

LLIÇÓ 2

1-7 de juliol

El gran pla de Déu i centrat en Crist

TARDA DE DISSABTE

Llegeix per a l'estudi d'aquesta setmana: [Ef. 1:3-14](#) ; [ef. 2:6](#) ; [ef. 3:10](#) ; [Col 1:13](#) , [14](#) ; [Deut. 9:29](#) .

Text de memòria: «Beneït sigui el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist, que ens ha beneït en Crist amb tota benedicció espiritual als llocs celestials» ([Efesis 1:3](#)) .

Vint-i-cinc anys després de convertir-se en la primera persona a caminar a la Lluna, Neil Armstrong va escriure una nota d'agraïment a l'equip creatiu que va dissenyar el vestit espacial, la Unitat de Mobilitat Extravehicular (EMU), en la qual va fer aquells passos històrics. En qualificar-la de "la nau espacial més fotografiada de la història" i burlant-se que va tenir èxit a l'hora d'ocultar "el seu lleig ocupant" de la vista, Armstrong va agrair a "la banda de l'EMU" al Centre Espacial Johnson el vestit "resistent, fiable i gairebé peluix". això va preservar la seva vida, enviant-los "un quart de segle d'agraïment i felicitacions".

Pau comença la seva carta als Efesis amb una majestuosa nota d'agraïment, lloant Déu per les benediccions que ha vessat, benediccions tan essencials per a la vida dels creients com ho és un vestit espacial per a algú que camina per la lluna. Pau argumenta que Déu ha estat treballant en aquestes benediccions essencials des de "abans de la fundació del món" ([Ef. 1:4](#)) i lloa Déu per haver treballat a través dels segles en favor dels creients.

L'obertura de Pau aquí fa que els efesis siguin especialment valuosos per modelar com adorar Déu i lloar Déu per les moltes benediccions que ha proporcionat.

Estudieu la lliçó d'aquesta setmana per preparar-vos per al dissabte 8 de juliol.

DIUMENGE ↑

2 de juliol

Escollit i acceptat en Crist

Una nota d'agraïment sol incloure una descripció del regal o regals rebuts. Pau inclou una llarga llista de regals a [Efesis 1:3-14](#) mentre agraeix a Déu per les benediccions de l'evangeli.

Pau lloa Déu pel fet que "ens ha beneït en Crist amb tota benedicció espiritual" ([Ef. 1:3](#), [ESV](#)) . Que les benediccions siguin *espirituals* (en grec, *pneumatikos*) suggereix que provenen de l'Esperit (*pneuma*),

assenyalant el tancament de la benedicció de Pau, que celebra l'obra de l'Esperit Sant en la vida dels creients ([Ef. 1:13](#) , [14](#)).) .

[Efesis 1:3-6](#) conté un llenguatge inspirador sobre com Déu ens veu en Crist. Abans de la creació del món, Déu ens va escollir en Crist i va determinar que havíem de ser "sants i irrepressibles" davant la seva presència ([Ef. 1:4, ESV](#) ; compareu [Ef. 5:27](#)) com a fills i filles estimats en virtut de tant la Creació com la Redempció en Crist ([Ef. 1:5](#)) . Des que abans que el sol comencés a brillar, la seva estratègia ha estat que seríem "acceptats en l'Amat" ([Efes. 1:6, NKJV](#)) . En resum, és la intenció de Déu que ens salvem. Perdem la salvació només per les nostres pròpies eleccions pecaminoses.

Què significa la frase "en els llocs celestials" a Efesis (l'únic lloc on s'utilitza al Nou Testament)? Estudia els usos de la frase. (Vegeu [Ef. 1:3](#) , [20](#) ; [Ef. 2:6](#) ; [Ef. 3:10](#) ; [Ef. 6:12](#) ; compareu l'ús de "al cel", [Ef. 3:15](#) , [Ef. 4:10](#) , [Ef. 6:9](#)).

A Efesis, les frases "als llocs celestials" i "al cel" o "al cel" assenyalen el cel com a habitatge de Déu ([Efes. 1:3](#) , [Ef. 6:9](#)) , a la ubicació dels poders espirituals. ([Ef. 1:10](#) , [20](#) , [21](#) ; [Ef. 3:10](#) , [15](#) ; [Ef. 6:12](#)) , i a la ubicació de l'exaltació de Crist a la dreta del Pare ([Ef. 1:20](#)) . Els creients tenen accés a aquests "llocs celestials" en el present com l'esfera on s'ofereixen benediccions espirituals a través de Crist ([Efes. 1:3](#) , [Ef. 2:6](#)). Encara que "els llocs celestials" s'han convertit en un lloc de benedicció per als creients, encara són el lloc de conflictes de poders malignes que disputen el domini de Crist ([Efes. 3:10](#) , [Ef. 6:12](#)) .

Estigueu a [Efesis 1:4](#) , que diu que hem estat escollits en Ell, Crist, "abans de la fundació del món". Què vol dir això? Com ens revela l'amor de Déu per nosaltres i el seu desig que ens salvem?

DILLUNS ↑

3 de juliol

Redempció costosa; Perdó luxós

El pecat havia estat una força fosca i dominant en la vida de l'audiència de Paul. Pau els pot descriure en la seva existència anterior com els morts que caminaven: "morts en delits i pecats" ([Efes. 2:1, NKJV](#)) , però "caminant" o vivint com Satanàs els va manar ([Efes. 2:1-3](#)) . Esclavitzats del pecat i de Satanàs, no tenien capacitat per alliberar-se. Necessitaven rescat. Déu ho ha fet mitjançant les seves accions de gràcia en Crist, i Pau celebra dues noves benediccions de la gràcia de Déu en la vida dels creients: la redempció i el perdó.

Llegiu [Efesis 1:7](#) , [8](#) . La "redempció" és una idea que s'utilitza amb freqüència al Nou Testament. Compareu els usos de la idea a [Colossencs 1:13](#) , [14](#) ; [Tit 2:13](#) , [14](#) ; i [Hebreus 9:15](#) . Quins temes comparteixen aquests passatges amb [Efesis 1:7](#) , [8](#) ?

La paraula grega traduïda per "redempció" a [Efesis 1:7](#) és *apolutrosi* , originalment usada per comprar la llibertat d'un esclau o pagar per alliberar un captiu. Es pot escoltar el ressò de la veu del comerciant d'esclaus que subhasta la seva mercaderia i la molta freda de les manilles d'un esclau. Quan el Nou Testament parla de la redempció, destaca el costós de deixar lliures els esclaus.

La nostra llibertat té un cost extrem: "En ell [Jesús] tenim la redempció per la seva sang" ([Efes. 1:7, ESV](#)) . La idea de la redempció també celebra la generositat de Déu en pagar l'alt preu de la nostra llibertat. Déu ens dona la nostra llibertat i dignitat. Ja no som esclaus!

"Ser redimit és ser tractat com una persona, no com un objecte. És convertir-se en un ciutadà del cel, en lloc d'un esclau de la terra". — Alister E. McGrath, *Què estava fent Déu a la creu?* (Grand Rapids, MI: Zondervan, 1992), pàg. 78.

Tingueu en compte que la idea que Déu paga el preu de la redempció a Satanàs és medieval, no bíblica. Déu no li deu ni paga res a Satanàs.

Els beneficis del Calvari també inclouen "el perdó de les nostres faltes" ([Efes. 1:7, ESV](#)) . A la creu, Crist assumeix el preu del nostre pecat, tant passat com futur, "cancel·lant el registre del deute que s'oposava a nosaltres amb les seves exigències legals" ([Col. 2:14, ESV](#)) . En fer aquesta obra de redempció i perdó a través de Crist, Déu està actuant com el nostre Pare generós, amb les "riqueses de la seva gràcia" sent "prodigada sobre nosaltres" ([Ef. 1:7](#) , [8](#) , [ESV](#)) .

Què significa per a tu que a través del sacrifici expiatori de Crist siguis perdonat i redimit? Què passa si sents que no ets digne d'això? (Pista: no ets digne; aquest és el punt de la creu.)

DIMARTS ↑

4 de juliol

El gran pla de Déu i centrat en Crist

Quin és el "pla de Déu per a la plenitud del temps" i fins a quin punt té el seu abast? [ef. 1:9](#) , [10](#) .

Pau utilitza tres etiquetes per al pla de Déu. És (1) "el misteri de la seva voluntat", (2) "el seu propòsit" i (3) "un pla per a la plenitud del temps" ([ESV](#)). Quin és el pla definitiu i final de Déu? Unir-ho tot, arreu, en Jesús.

El terme que Pau fa servir per descriure el pla és pintoresc (en grec, *anakephalaaiosasthai*), per "capçalar" o per "resumir" totes les coses en Crist. En la pràctica comptable antiga, "sumaria" una columna de xifres i col·locaria el total a la part superior. Jesús encapçala el pla escatològic final de Déu. Aquest pla centrat en Crist va ser elaborat "abans de la fundació del món" ([Efes. 1:4](#)) i és tan ampli que abasta tot el temps ("la plenitud dels temps", [NKJV](#)) i l'espai ("totes les coses... coses al cel i a les coses de la terra", [ESV](#)). Pau anuncia la unitat en Crist com el gran objectiu diví per a l'univers.

En discutir el "pla de Déu per a la plenitud del temps" ([Efes. 1:10, ESV](#)) , Pau comparteix el tema que teixirà a través de la carta. Déu comença el seu pla per unificar totes les coses, arrelat en la mort, la resurrecció, l'ascensió i l'exaltació de Jesús ([Ef. 1:15-2:10](#)) , fundant l'església i unificant elements dispars de la humanitat, jueus i gentils, en això ([Ef. 2:11-3:13](#)) .

D'aquesta manera, l'església indica als poders malignes que el pla de Déu està en marxa i que el seu domini divisor s'acabarà ([Ef. 3:10](#)) . Com diu la Bíblia en un altre lloc: "Perquè el dimoni ha baixat a vosaltres, amb una gran ira, perquè sap que té poc temps" ([Apocalipsi 12:12, NKJV](#)) .

L'última meitat de la carta de Pau s'obre amb una crida apassionada a la unitat ([Ef. 4:1-16](#)) i continua amb una llarga exhortació a evitar comportaments que danyin la unitat i, en canvi, a construir solidaritat amb els altres creients ([Ef. 4:17](#)) . - [6:9](#)) . Pau conclou amb l'emocionant imatge de l'església com un exèrcit unificat, participant amb vigor en la pau en nom de Crist ([Ef. 6:10-20](#)) .

Com pots reconèixer i celebrar que la redempció que has experimentat en Crist Jesús forma part d'alguna cosa ampli i grandios, una part integral del pla estudiat i definitiu de Déu per unir totes les coses en Crist?

DIMECRES ↑

5 de juliol

Viure en lloança de la seva glòria

«En Ell també hem obtingut una herència, essent predestinats segons el propòsit d'Aquell que obra totes les coses segons el consell de la seva voluntat, perquè els qui primers confiàvem en Crist siguem a lloança de la seva glòria» (Ef. 1) . [:11](#) , [12](#) , [NKJV](#)) .

Sembla que els creients d'Efes han perdut una idea clara de qui són com a cristians, que han "perdut el cor" (vegeu [Ef. 3:13](#)) . D'acord amb el que ha afirmat abans ([Ef. 1:3-5](#)) , Pau vol tornar a reforçar la seva identitat com a cristians. Els creients no són víctimes de decisions casuais i arbitràries de diverses deïtats o poders astrals. Són fills de Déu ([Ef. 1:5](#)) i tenen accés a moltes benediccions a través de Crist basades en els consells profunds i les decisions eternes de Déu. És el propòsit, el consell i la voluntat de Déu ([Ef. 1:11](#)) que s'està desenvolupant en les seves vides d'acord amb el pla encara més ampli de Déu d'unir totes les coses en Crist ([Ef. 1:10](#)) . Poden tenir una confiança inquebrantable en la seva posició davant Déu i en l'efectivitat de les benediccions que Ell proporciona. Les seves vides haurien de cridar el missatge d' [Efesis 1:3-14](#) : Beneït sigui el Déu i Pare del nostre Senyor Jesucrist!

Compareu els usos de la idea d'"herència" a [Efesis 1:11](#) , [14](#) , [18](#) . Per què creus que aquesta idea és important per a Paul?

Alguna vegada has rebut una herència com a conseqüència de la mort d'algú? Potser un familiar et va deixar un tresor valuós o una quantitat considerable de diners. Segons Pau, en virtut de la mort de Jesús, els cristians han rebut una herència de Déu ([Efes. 1:14](#)) i s'han convertit en una "herència" per a Déu ([Ef. 1:18](#)) .

A l'Antic Testament, de vegades es considera que el poble de Déu és la seva "herència" o herència ([Deut. 9:29](#) , [Deut. 32:9](#) , [Zac. 2:12](#)) . Aquest sentit de ser o convertir-se en l'herència de Déu és clar a [Efesis 1:18](#) i també és el significat probable del terme a [Efesis 1:11](#) (que llavors es traduiria: "En ell ens hem convertit en una herència"). Com a element central de la seva identitat cristiana, Pau desitja que els creients coneguin el seu valor per a Déu. No només posseeixen una herència de Déu ([Ef. 1:14](#) , [Ef. 3:6](#) , compara [Ef. 5:5](#)) , sinó que són l'herència de Déu.

Quina diferència hi ha entre treballar per obtenir alguna cosa i heretar-la? Com ens ajuda aquesta idea a entendre el que ens ha donat en Jesús?

DIJOUS ↑

6 de juliol

L'Esperit Sant: segell i pagament inicial

A [Efesis 1:13](#) , [14](#) , Pau explica breument la història de conversió dels seus lectors. Quins són els passos en aquesta història?

En explorar la importància de l'Esperit Sant en la vida dels creients, Pau fa servir dues imatges o metàfores de l'Esperit. Primer representa l'Esperit Sant com un "segell", identificant una presència segelladora de l'Esperit que es produeix des del moment de la conversió. En l'antiguitat, els segells s'utilitzaven per a una gran varietat de funcions: per autenticar còpies de lleis i acords, per validar l'excel·lència o la quantitat del contingut d'un contenidor (per exemple, [Ezequiel 28:12](#)) o per presenciar transaccions (per exemple, [Jer. . . 32:10-14](#) , [44](#)) , contractes, cartes (per exemple, [1 Reis 21:8](#)) , testaments i adopcions. Imprès en un objecte, un segell anunciava tant la propietat com la protecció. La presència de l'Esperit Sant a les seves vides marca els creients com a pertanyents a Déu i transmet la promesa de Déu de protegir-los (compareu [amb Ef. 4:30](#)) . Han estat "segellats amb l'Esperit Sant promès" ([Efes. 1:13, ESV](#)) .

"Pau afirma clarament que en el moment en què es dona la seva vida a Jesús i creu en Ell l'Esperit Sant segella (verb grec: sphragizo) aquell creient en Crist per al dia de la redempció. Meravellosa veritat alliberadora i tranquil·litzadora! L'Esperit de Déu marca els seguidors de Crist amb el segell de la salvació just quan creuen per primera vegada". — Jiri Moskala, "Misinterpreted End-Time Issues: Five Myths in Adventism", *Journal of the Adventist Theological Society*, vol. 28, núm. 1 (2017), pàg. 95.

La segona imatge que Pau utilitza per a l'Esperit Sant és la de "garantia". L'Esperit Sant és la garantia de la nostra herència, que mira cap al moment en què l'herència s'ha de donar íntegrament (*compareu amb [2 Co 1:22](#) , [2 Co 5:5](#)*) .

La paraula traduïda per "garantia" (*arrabon*) era una paraula de préstec hebrea que s'utilitzava àmpliament en el grec comú o koiné de l'època del Nou Testament per indicar un "primer pagament", "dipòsit" o "pagament inicial" que requereix que el pagador fer pagaments addicionals.

Tingueu en compte que els creients no paguen aquest pagament inicial sinó que el reben de Déu. La presència atresorada de l'Esperit Sant a la vida dels creients, diu Pau, és una primera entrega de l'herència plena de salvació i redempció que vindrà amb el retorn de Crist. La nostra feina és rebre amb un cor agraït i submès allò que ens ha ofert en Jesús.

Una reflexió addicional: Ensenya [Efesis 1:3-14](#) que Déu predetermina el futur dels éssers humans, predestinant uns a la vida eterna i els altres a la mort eterna? Molta gent, malauradament, s'ho creu. Tingueu en compte, però, aquestes idees:

1. En el passatge, el paper de Crist és determinant, ja que l'elecció divina d'adoptar-nos es produeix "a través de Jesucrist" ([Ef. 1:5, ESV](#)) o "en ell" ([Ef. 1:4](#) , [11](#)) . Això suggereix que l'elecció i la predeterminació de Déu s'exerceixen cap a tots els que trien la fe en Crist en lloc de seleccionar qui es salvarà o es perdrà cas per cas fins i tot abans que neixin les persones. La decisió de Déu és la resposta estudiada, predeterminada i divina a aquells que exerceixen la fe en Crist.
2. [Efesis 1:3-14](#) també conté un llenguatge relacional viu sobre l'obra de salvació de Déu. Déu és "Pare" i nosaltres som els seus fills "adoptats" ([Efes. 1:3-5](#)) , que reben les seves benediccions en gran mesura ([Ef. 1:8](#)) . Hem d'entendre el llenguatge sobre l'elecció i la predeterminació de Déu a la llum d'aquest llenguatge ric i relacional. Déu no és un jutge distant i insensible que fa decrets des de lluny, sinó el Pare atent de tots els seus fills (vegeu [Ef. 3:15](#)) .
3. Que Déu honra l'elecció humana es reflecteix en [Efesis 1:3-14](#) (especialment [Efesis 1:13](#) , on "escollar" i "creure" es considera importants) , en altres llocs de la carta ([Efesis 2:8](#) , [Ef. 3](#)). :17 , [Efesios 4:1-6:20](#) , tots els quals emfatitzen o presumeixen l'exercici de l'elecció i la resposta de la fe) i en altres passatges del Nou Testament (per exemple, [1 Tim. 2:4](#) , [Fets 17](#)). :22-31). O, com ho va expressar Ellen G. White: "En el do inigualable del seu Fill, Déu ha envoltat el món sencer amb una atmosfera de gràcia tan real com l'aire que circula per tot el món. Tots els qui optin per respirar aquesta atmosfera vivificant viuran i creixeran fins a la talla d'homes i dones en Crist Jesús". — [Passos a Crist](#) , p. 68 .

Preguntes de discussió:

1. Quins arguments afegiríeu als donats anteriorment que recolzen la idea que Déu no tria i tria abans de ser creats qui es salvarà i qui es perdrà?
2. L'elecció de qui decideix finalment si una persona té o no la salvació en Jesús?
3. "En Ell tenim la redempció per la seva sang, el perdó dels pecats, segons les riqueses de la seva gràcia" ([Efes. 1:7, NKJV](#)) . Com revela aquest vers la realitat de la salvació només per la fe i no per les obres de la llei?